

Неискуство пакъ лесно повѣрвало козж-тж и съсь всичко че нейны-тѣ общанія былы прѣ-льстны, както и само ся оплаквало, другари-тѣ му обаче намирали способъ да му вдѣх-ватъ повседневно новы надежды, безъ ни единъ добръ край, или сполукж. Завождали го често да търсятъ новы пасища, като прѣ-минували планины и скалы много стрѣмны и мѣчноходимы отъ онѣзи горжъ що бѣ прѣминалъ добрый-тѣ пастырь, когато бѣше го избавилъ отъ льва и го донеслъ въ оградж-тж си. Тогава крѣхкы-тѣ му нозѣ ся посичалы отъ каме-нѣ-то, бѣла-та му вълна ся скубяла отъ трѣ-нѣ и уплѣскувало ся отъ калъ. Освѣнь тѣзи злостраданія които тогава не ся възнагражда-валы съ нищо, овцы-тѣ и козы-тѣ що го у-потрѣбывалы отнапрѣдъ съ толкози добромы-слѣе, прѣстаналы тогава съвсѣмъ да мыслятъ за него, и не само го оставилы да ся грыжи за себе си, но начналы и да го пѣдятъ както обык-нувалы помежду си, когато находжали по добржъ трѣвжъ отъ обыкновеннж-тж, който всяка же-лаяла да придобые за себе си, и да не даде отъ нейъ на други-тѣ.

Но онова, що утѣснявало повече Неиску-ство было звѣрскы-тѣ гласове, които слу-шало често като идяли отъ пещеры-тѣ и отъ дубравы-тѣ. Много ноци прѣминало безъ да за-спи, треперило всякж минутжъ отъ страхъ, да не бы да дойде лвъ-тѣ да го изѣде.

Доволно врѣме было прѣминало, отъ кога-то Неискуство ся отдѣлило отъ благоугоднж-тж оградж. Единъ вечеръ то много утрудено и